

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci v Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudkyní JUDr. Petrou Venclovou, Ph.D., v právní věci

žalobce: **V. K.**
zastoupený advokátem Mgr. Zdeňkem Borkovcem
sídlem 17. listopadu 258, 530 02 Pardubice

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**, Odbor azylové a migrační politiky,
Poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 1. 2023, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného Ministerstva vnitra ČR ze dne 20. 1. 2023, č. j. X, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku nahradit žalobci k rukám jeho právního zástupce Mgr. Zdeňka Borkovce, advokáta, náklady řízení ve výši 6 800 Kč.

Odůvodnění:

1. Žalobou podle ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) ve spojení s ust. § 32 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon

o azylu“) se žalobce domáhal zrušení žalovaného rozhodnutí, jímž žalovaný žalobci neprodloužil doplňkovou ochranu podle ust. § 53a odst. 4 zákona o azylu.

2. Žalobce má za to, že v jeho případě nedošlo k zániku ani změně okolností, za kterých byla doplňková ochrana udělena. To, že aktuálně netrpí žádnou X chorobou, je jednak výsledkem léčby podstoupené na území ČR, a jednak nelze vyloučit recidivu nemoci. Změna vedoucí k neprodloužení doplňkové ochrany však musí mít trvalý charakter, což v jeho případě není splněno, neboť zpráva o jeho zdravotním stavu neuvádí, že je *vyléčen*. V této souvislosti poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2011, č. j. 7 Azs 21/2011-57 (rozsudky správních soudů jsou dostupné na www.nssoud.cz), podle kterého je odnětí doplňkové ochrany možné pouze tehdy, došlo-li ke kvalifikované změně, resp. úplnému zániku, těch okolností, které vedly k udělení doplňkové ochrany. K tomu dále žalobce doplnil, že podklady, ze kterých žalovaný vychází, nevypovídají o aktuálním a reálném fungování poskytování péče o X nemocné pacienty v Rusku. Sám žalovaný na jedné straně tvrdí, že se zdravotní péče v této oblasti zlepšuje, a na straně druhé uznává, že X péče v Rusku není zcela ideální a nelze vyloučit porušení základních lidských práv.
3. Žalobce uvedl, že narůstá nátlak proti protiválečným aktivistům, kteří jsou systematicky perzekuováni a likvidováni. Vzhledem k tomu, že se situace v Rusku každým dnem zhoršuje, nemohou podle žalobce obstát závěry zastupitelského úřadu učiněné před rokem. Žalobce přitom upozornil na svou protiruskou činnost. Od počátku vystupuje proti válce na Ukrajině, své názory sdílí na sociálních sítích, aktivně vystupuje proti ruské agresi a přispívá na podporu ukrajinských vojáků. Hrozí tedy, že by byl po návratu do Ruska za své názory vystaven pronásledování, mučení a nelidskému zacházení. Žalobce v žalobě odkázal na několik článků, které mají prokázat výše uvedené.
4. V souvislosti s případným návratem do Ruska žalobce dále poukázal na povinnost nastoupit do armády. V takovém případě by byl nucen podílet se na válce a pod pohrůžkou smrti se podílet na zločinech proti lidskosti.
5. Na základě všech uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud žalované rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
6. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, ve kterém se dostatečně zabýval všemi skutečnostmi, které žalobce sdělil.
7. Krajský soud přezkoumal žalované rozhodnutí v souladu s ustanovením čl. 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2013/32/EU, o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (dále též „procedurální směrnice“), kdy má soud o žalobě proti rozhodnutí, jako oprávněném prostředku u soudu prvního stupně, rozhodovat podle stavu ke dni rozhodnutí soudu. Současně však platí ve vztahu k možnosti uplatňovat nové skutečnosti, že lze vznášet pouze takové, které žadatel o mezinárodní ochranu nemohl bez vlastního zavinění uvést již v řízení před správním orgánem (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 11. 2015, č. j. 10 Azs 194/2015 – 32). Soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
8. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalobce ruské národnosti podal dne 27. 10. 2007 v ČR žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou odůvodnil obavou o svůj život a zdraví, a to s ohledem na předchozí hospitalizace na X oddělení v zemi původu.

9. Rozhodnutím žalovaného ze dne 20. 11. 2013, č. j. X, byla žalobci udělena doplňková ochrana na dobu 24 měsíců. Žalovaný ve svém rozhodnutí shledal, že péče o občany Ruska, kteří strádají X onemocněními, je natolik nedostatečná, že by byl žalobce vystaven nelidskému a ponižujícímu zacházení. Žalovaný dále zdůraznil, že v případě návratu do vlasti by žalobce zůstal zcela osamocen a nedostávalo by se mu potřebné podpory ze strany příbuzných.
10. Doplňková ochrana byla podle § 53a odst. 4 zákona o azylu žalobci opakovaně prodloužena, a to rozhodnutím žalovaného ze dne 20. 11. 2015, č. j. X, a ze dne 18. 12. 2017, č. j. X.
11. Rozhodnutím ze dne 15. 6. 2020, č. j. X již žalovaný žalobci doplňkovou ochranu neprodloužil, neboť shledal, že došlo k pozitivnímu vývoji v oblasti X péče, a žalobci tak nic nebrání v tom, aby se navrátil do země původu.
12. Toto rozhodnutí žalovaného následně zrušil Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 15. 2. 2022, č. j. 19 Az 11/2020-28. Soud shledal, že žalovaný neprokázal, že po udělení doplňkové ochrany došlo k významné a trvalé změně v zemi původu žalobce, resp. tento závěr žalovaného neměl oporu ve spisu. Žalovanému bylo uloženo, aby si v dalším řízení opatřil zprávy o zemi původu žalobce, které se budou vyjadřovat k okolnostem, na základě kterých byla žalobci doplňková ochrana udělena, a které se nebudou zabývat pouze obecným stavem v oblasti péče a pomoci osobám s X onemocněním, ale také dostupností této pomoci pro žalobce a fungováním systému v praxi.
13. V novém rozhodnutí žalovaného, které je předmětem přezkumu v nyní projednávané věci, žalovaný doplnil spisový materiál o další podklady. Při posuzování žádosti žalobce o prodloužení doplňkové ochrany tak žalovaný vycházel nově i z protokolů o doplňujícím pohovoru k žádosti žalobce ze dne 24. 11. 2022, z žalobcem doložených materiálů, z vyjádření tajemníka úřadu městského obvodu Pardubice V ze dne 25. 5. 2022, ze zprávy z X vyšetření ze dne 24. 11. 2022. Jde-li pak o informace týkající se politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Rusku, předchozí informace (zejména Informace MZV ČR ze dne 10. 7. 2013, č. j. 106152/2013-LPTP, a ze dne 9. 4. 2020, č. j. 100570-6/2020-LPTP) žalovaný doplnil o Informaci MZV ČR ze dne 19. 4. 2022, č. j. 109772-6/2022-LPTP, Ruská federace – Poskytování X péče; Informaci OAMP – Ruská federace – Zdravotní péče – X, ze dne 22. 8. 2022; Informaci OAMP – Ruská federace – Státní a nestátní pomoc lidem bez domova, Situace v Petrohradu, v Moskvě a Volgogradské oblasti, ze dne 12. 9. 2022. Dále se správní orgán seznámil se zprávou Freedom House – Svoboda ve světě 2022 – Ruská federace, ze dne 16. 3. 2022; s Informací OAMP – Ruská federace – Bezpečnostní a politická situace v zemi, ze dne 30. 6. 2022; se zprávou Mezinárodní organizace pro migraci (IOM), červenec 2022 – Přehled údajů o zemi za rok 2021 – Ruská federace; s Informací OAMP – Ruská federace – Systém registrace místa pobytu, ze dne 29. 3. 2022; s Informací Velvyslanectví Ruské federace v České republice, nedatováno, z webové stránky uloženo 20. 4. 2022 – Vyřízení cestovního pasu; s Informací Agentury Evropské unie pro azyl (EUAA) – Ruská federace – Zacházení s protestujícími demonstranty, novináři a ochránci lidských práv od invaze na Ukrajinu, ze dne 2. 6. 2022; s Informací OAMP – Ruská federace – Situace navrátilců do Ruské federace po krátkodobém či dlouhodobém pobytu v zahraničí, ze dne 31. 10. 2022, a se zprávou ČTK ze dne 28. 10. 2022: „Částečná mobilizace v Rusku byla dokončena, ohlásil ministr obrany Putinovi“.

14. Žalovaný dospěl k závěru, že žalobci by již žádné azylově relevantní nebezpečí v případě návratu do Ruska nehrozilo. Na základě doplněných podkladů a informací poskytnutých od Ministerstva zahraničních věcí a s ohledem na dobrý zdravotní stav žalobce má žalovaný za to, že důvody pro udělení a následné prodlužování doplňkové ochrany pominuly. Žalobce jednak netrpí v současné době žádnou X poruchou a není ani nijak politicky aktivní, nevystupuje proti současnému ruskému politickému režimu. K aktivitě žalobce na sociální síti Facebook, kam umísťuje i protiruské příspěvky, žalovaný uvedl, že zde žalobce nevystupuje pod svým pravým jménem, ale pod pseudonymem XY, jako datum narození uvedl XXX, přičemž jeho skutečné datum narození je XXX. Tedy žalobce je zaregistrován pod zcela jinou identitou a jeho osobu lze s tímto profilem jen stěží identifikovat. Nadto žalovaný upozornil, že žalobce má na svém profilu pouhé 3 přátele (Američany), nelze ho tedy považovat za osobu, která by byla schopna ovlivnit davy. Nelze ho označit za veřejně známou osobnost ani za horlivého politického aktivistu. V ČR se neúčastnil žádných veřejných akcí, protestů proti válce na Ukrajině nebo obecně proti politice Ruska.
15. Žalovaný nepopřel, že situace v oblasti X péče v Rusku není ani v současné době zcela ideální, a že úroveň poskytované X péče se může v jednotlivých regionech i v jednotlivých X zařízeních lišit. Ačkoliv nelze zcela jednoznačně vyloučit porušení některých práv občanů při poskytování X péče, nelze však ani konstatovat, že kterýkoliv pacient, který se ocitne v X zařízení, bude vystaven porušení svých práv a špatnému zacházení. Z poskytnutých podkladů vyplývá, že ruská vláda si je nedostatků v této oblasti vědoma a podnikla kroky ke zlepšení situace.
16. Žalovaný nepochybně, že osoby vyjadřující veřejně svůj nesouhlas s ruskou invazí na Ukrajině mohou v Rusku čelit správnímu řízení či dokonce trestnímu stíhání (např. v případě násilných protestů či zveřejňování „nepravdivých informací o válce na Ukrajině“ na sociálních sítích). V konkrétním případě žalobce však žalovaný takovéto riziko neshledal. Žalobce se v Rusku nacházel naposledy v roce 2004, žádného protestu se v zemi tedy neúčastnil. Po celou dobu trvající ruské invaze na Ukrajině pobývá v ČR, přičemž ani zde se žádného protestu neúčastnil.
17. Rovněž ani v souvislosti s žalobcem namítanou mobilizací v Rusku a jeho obavou z odeslání do války s Ukrajinou, žalovaný neshledal reálné nebezpečí vážné újmy po návratu do vlasti. Částečná mobilizace, která byla v Rusku vyhlášena dne 21. 9. 2022, se týkala omezeného okruhu osob, konkrétně asi 300 000 ruských občanů v záloze a s vojenskou zkušeností, nyní ovšem žádné povolávání občanů k výkonu vojenské služby v rámci vyhlášené částečné mobilizace již neprobíhá, mobilizace byla ukončena ke dni 28. 10. 2022 (jak plyne ze zprávy ČTK ze dne 28. 10. 2022: „Částečná mobilizace v Rusku byla dokončena, ohlásil ministr obrany Putinovi“, tak i z doložení učiněného ze strany žalobce ze dne 24. 11. 2022 - informace z internetové encyklopedie Wikipedia – Mobilizace v Rusku (2022) stažená ke dni 23. 11. 2022). Tento stav trvá i v současné době. Žalovaný uvedl, že žalobce vojenskou službu nikdy nevykonával, vyhlášená částečná mobilizace by se ho tedy netýkala. Dále k tomu doplnil, že samotná branná povinnost obecně patří k základním státoobčanským povinnostem a povolávání k výkonu vojenské služby ještě samo o sobě není možné považovat za perzekuci, byť by výkon vojenské služby byl spojen s rizikem účasti při bojových akcích v ozbrojeném konfliktu.
18. Nyní k samotnému přezkumu.

19. Podle ust. § 53a odst. 4 věty čtvrté zákona o azylu: *Ministerstvo prodlouží dobu, po kterou je udělena doplňková ochrana, v případě, že osobě požívající doplňkové ochrany i nadále hrozí vážná újma (§ 14a) a nenastanou-li důvody pro její odejmutí (§ 17a).*
20. Podle ust. § 17a odst. 1 písm. a) zákona o azylu: *Doplňková ochrana se odejme, pokud okolnosti, které vedly k udělení doplňkové ochrany, zanikly nebo se změnily do té míry, že již doplňková ochrana není zapotřebí.*
21. Podle ust. § 17a odst. 2 zákona o azylu: *Při posuzování důvodů uvedených v odstavci 1 ministerstvo přihlédne k tomu, zda změna okolností je tak významná a trvalé povahy, že osobě požívající doplňkové ochrany již nehrozí nebezpečí, že utrpí vážnou újmu. Dále se přihlédne k tomu, zda osoba požívající doplňkové ochrany uvede závažné okolnosti podložené předchozí vážnou újmou odůvodňující odmítnutí ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo, je-li osobou bez státního občanství, státu svého posledního trvalého bydliště.*
22. Jde-li o zhodnocení podkladů, ze kterých žalovaný vycházel, žalovaný uznal, že aktuálně, s ohledem na ruskou invazi na Ukrajině, není v jeho silách zajistit si konkrétní informace týkající se faktického stavu a úrovně poskytování X péče a dodržování lidských práv v ruských X zařízeních. Doplnil k tomu, že na základě shromážděných zpráv může konstatovat pozitivní změnu toliko v normativní oblasti. Krajský soud má proto za to, že na základě takových podkladů nelze jednoznačně potvrdit, že v zemi původu došlo k významné změně poměrů v oblasti X péče. Nicméně i přesto, že z nich nelze usuzovat významná změna poměrů v zemi původu, lze shledat změnu poměrů na straně žalobce. Žalovaný, jak mu uložil Městský soud v Praze, podrobněji zjistil aktuální zdravotní stav žalobce, který v současné době hovoří o zlepšení jeho zdravotní situace, tedy okolností, které vedly k udělení a opakovanému prodloužení doplňkové ochrany. To potvrzuje zejména zpráva z X vyšetření ze dne 24. 11. 2022, podle které u žalobce nejsou patrné projevy X onemocnění ve smyslu X či X, X jsou zachovalé, nejsou známky X či X. Žalovaný vyžádal relevantní lékařské zprávy od odborníků, žalobce byl několikrát vyzván k doložení lékařských zpráv o svém zdravotním stavu. Žalobce sám uvedl, že se nyní s ničím neléčí, žádného lékaře nenavštěvuje, naposledy byl u lékaře v roce 2021, když byl na operaci s X. V posledních třech letech nebyl v souvislosti s X potíže hospitalizován či nějak léčen. Tedy nejenom z X vyšetření, ale i z vyjádření žalobce vyplývá, že jeho zdravotní stav nevyžaduje X ani X péči. Podpůrně o zlepšení jeho zdravotního stavu vypovídá rovněž to, že dokázal zlepšit svou životní situaci. V minulosti byl registrován na úřadu práce a pobýval v azylovém domě. V současné době je již více než rok zaměstnán, jeho pracovní ohodnocení je pozitivní a má zajištěno vlastní ubytování a zázemí. Z výše uvedeného tak nevyplývá, že by žalobci s ohledem na zlepšení jeho zdravotního stavu hrozilo bezprostředně po návratu do země původu přímé a bezprostřední nebezpečí vážné újmy ve smyslu § 14a odst. 1 a 2 písm. b) zákona o azylu.
23. Žalobce namítl, že změna vedoucí k neprodloužení doplňkové ochrany musí mít trvalý charakter, což v jeho případě není splněno, neboť zpráva o jeho zdravotním stavu neuvádí, že je *vyléčen*. Ačkoli zákon o azylu v ust. § 17a odst. 2 hovoří o tom, že se při odejmutí doplňkové ochrany přihlédne k tomu, zda změna okolností je tak významná a *trvalé povahy*, je třeba doplnit, že tato právní úprava (ve spojení s ust. § 53a odst. 4 zákona o azylu) je založena na klauzuli *rebus sic stantibus*, tj. zásadní či podstatné změně rozhodných okolností (srov. např. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 17. 6. 2021, č. j. 45 Az 5/2020-75). K námitce žalobce je důležité uvést, že nelze s jistotou vyloučit, že se

zdravotní stav dané osoby již nikdy nezmění, stejně tak nelze s jistotou tvrdit, že ani situace v zemi původu zůstane natrvalo neměnná. Relevantní však je, zda taková změna okolností je významné a dlouhodobé povahy. Byť si je tedy soud vědom, že vždy existuje možnost, že se zdravotní stav žalobce může změnit, nespatřuje však žádné indicie nasvědčující tomu, že zlepšení jeho zdravotního stavu je krátkodobé či pouze dočasné povahy.

24. Zároveň je třeba výše uvedenou právní úpravu vyložit v souladu s čl. 16 odst. 1 a 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany (dále jen „kvalifikační směrnice“). Podle čl. 16 odst. 1 kvalifikační směrnice: „[s]tátní příslušník třetí země nebo osoba bez státní příslušnosti přestávají být osobou, která má nárok na doplňkovou ochranu, jestliže okolnosti, které vedly k přiznání statusu doplňkové ochrany, přestanou existovat nebo se změní do té míry, že ochrany již není třeba.“ Podle druhého odstavce citovaného článku kvalifikační směrnice přihlížejí členské státy k tomu, zda je změna okolností natolik *významná a dlouhodobá*, že osoba, která má nárok na doplňkovou ochranu, již není vystavena reálnému nebezpečí vážné újmy. V české jazykové verzi směrnice se tak mluví o *dlouhodobé* změně okolností.
25. Při jednání soudu dne 28. 6. 2023 byl proveden důkaz printscreenovými snímky týkajícími se činnosti žalobce na sociální síti Facebook, kde vystupuje pod jménem X. Dále byl proveden důkaz internetovým článkem ze dne 29. 5. 2020 týkajícím se postupu Ruska proti organizacím, které považuje za nežádoucí například Člověk v tísni. Důkaz byl proveden také článkem pojednávajícím o zákazu obsazování funkcí na dobu 10 let občanů, kteří neabsolvovali vojenskou službu. Důkaz byl proveden článkem obsahujícím informaci o uznání společnosti Meta Platforms za extremistickou organizaci a článkem ze dne 4. 1. 2023 o ruském teenagerovi, který musel zůstat v domácím vězení kvůli přeposílání zpráv kritizující Rusko. Dále byl proveden důkaz ústřížky poštovní poukázky, které dokládají, že žalobce odeslal dne 11. 2. 2023 a 11. 4. 2023 vždy 2 000 Kč ve prospěch zastupitelského úřadu Ukrajiny ČR. Důkaz byl proveden také listinou (printscreenovým snímkem) prokazující, že žalobce zveřejňuje na sociální síti Facebook skutečnost, že přispívá na činnost Ukrajiny
26. Co se týká námitky žalobce týkající se jeho protiruské činnosti na sociálních sítích, je k tomu důležité uvést následující. Ačkoli během správního řízení žalobce na sociálních sítích nevystupoval svým pravým jménem, a žalovaný tak dospěl k tomu, že jeho profil nelze s jeho osobou přímo spojit, nemůže soud přehlédnout, že tyto závěry nyní neobstojí. Z provedeného dokazování popsaného výše totiž vyplývá, že žalobce na sociální síti Facebook vystupuje pod svým pravým jménem. Identita žalobce jasně vyplývá rovněž z jeho profilové fotografie. Na svém profilu sdílí příspěvky a fotografie kritizující ruskou politiku a vyjadřující podporu Ukrajině. Na nesouhlas s aktuálním děním na Ukrajině pak přímo poukazuje úvodní fotografie na profilu žalobce, na níž žalobce otevřeně vyjadřuje kritiku Ruska, a to konkrétně prezidenta Vladimira Putina. Za současné situace tak neobstojí tvrzení žalovaného, že profil žalobce s jeho osobou nelze přímo spojit.
27. Obecně platí, že krajský soud při přezkoumání rozhodnutí správního orgánu vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Přestože se zde jedná o skutečnost, která nastala až po rozhodnutí

žalovaného, krajský soud ji nemůže přehlížet, a to s ohledem na čl. 46 odst. 3 procedurální směrnice. Ze znění čl. 46 odst. 3 vyplývá, že členské státy zajistí, *aby účinný opravný prostředek obsahoval úplné a ex nunc posouzení jak skutkové, tak právní stránky, včetně případného posouzení potřeby mezinárodní ochrany podle směrnice 2011/95/EU, a to alespoň v řízeních o opravném prostředku u soudu prvního stupně*. Tedy právě krajský soud je v tomto případě soudem, který má při přezkumu napadeného rozhodnutí vycházet ze skutkového stavu v době vydání napadeného rozhodnutí. Pokud by tedy v řízení vyšly najevo relevantní skutečnosti, které se sice udály až po vydání rozhodnutí žalovaného, ale před rozhodnutím zdejšího soudu, je soud je povinen je zohlednit.

28. Zároveň je důležité doplnit, že smyslem takového posouzení není přenést těžiště posuzování žádosti o mezinárodní ochranu či její prodloužení do řízení před soudem. Podle ustálené judikatury platí, že lze vznášet pouze takové, které žadatel o mezinárodní ochranu nemohl bez vlastního zavinění uvést již v řízení před správním orgánem (viz již uvedený rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 11. 2015, č. j. 10 Azs 194/2015 – 32).
29. Na základě informací uvedených výše (bod 25 odůvodnění tohoto rozsudku) lze zhodnotit, že žalobcem vedený profil na sociální síti Facebook lze bezesporu spojit s jeho osobou, jinými slovy je patrné, že je to právě žalobce, kdo veřejně vyjadřuje kritiku ruského režimu a nesouhlas s ruskou politikou, a kdo vyjadřuje plnou podporu Ukrajině. Z dostupných zpráv vyplývá, že v Rusku probíhá tvrdá perzekuce všech odpůrců války na Ukrajině a že se systematicky dopouští vážného porušování lidských práv civilního obyvatelstva, zejména svobody shromažďování a svobody projevu. Všechny tyto skutečnosti pokládá Nejvyšší správní soud za obecně známé (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 3. 2022, č. j. 6 Azs 306/2021-49). Trestáno je dokonce i používání pojmu *válka* namísto oficiálního označení *speciální vojenská operace* (srov. rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 27. 7. 2022, č. j. 43 Az 1/2022-34). Sám žalovaný, na základě podkladů, které měl k dispozici, nepochybně, že osoby vyjadřující veřejně svůj nesouhlas s ruskou invazí na Ukrajině, mohou v Rusku čelit správnímu řízení či dokonce trestnímu stíhání, a to i z důvodu zveřejňování „nepravdivých informací o válce na Ukrajině“ na sociálních sítích. Krajský soud tedy v daném případě nepochybuje o tom, že tyto skutečnosti, které vyšly najevo v řízení před soudem a kterými se v souladu se čl. 46 odst. 3 procedurální směrnice musel zabývat, jsou relevantní pro udělení mezinárodní ochrany.
30. Z uvedených důvodů bylo nutné žalované rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení, v němž je žalovaný podle ust. § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právními názory vyslovenými v tomto rozsudku. Žalovaný tedy bude vycházet z toho, že aktivita žalobce vyjadřující nesouhlas s válkou na Ukrajině odůvodňuje udělení mezinárodní ochrany.
31. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle zásady úspěchu ve věci podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. a žalovanému uložil povinnost nahradit žalobci účelně vynaložené náklady soudního řízení, tj. náklady právního zastoupení žalobce dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále jen „advokátní tarif“). Náklady právního zastoupení představuje odměna právního zástupce žalobce za 2 úkony právní služby v celkové výši 6 200 Kč podle ust. § 7 bodu 5 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) /příprava a převzetí zastoupení podle § 11 odst. 1 písm. a) a účast na soudním jednání podle § 11 odst. 1 písm. g) advokátního tarifu/. Dále náklady řízení tvoří paušální náhrada hotových výdajů za 2 úkony právní služby

podle ust. § 13 odst. 4 advokátního tarifu ve výši 600 Kč. Odměna právního zástupce žalobce proto činí 6 800 Kč. Právní zástupce žalobce není plátcem daně z přidané hodnoty. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení k rukám jeho právního zástupce podle ust. § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“) ve spojení s ust. § 64 s. ř. s. Soud k náhradě nákladů řízení stanovil přiměřenou lhůtu k plnění v délce 30 dnů podle ust. § 160 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s ust. § 64 s. ř. s.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 28. června 2023

JUDr. Petra Venclová, Ph.D. v. r.
samosoudkyně